

el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre; així com la resta de legislació general sobre protecció dels clients de servicis financers.

Disposició addicional quinta. *Obligació dels notaris.*

Els notaris que siguen requerits per a autoritzar actes d'adjudicació o partició de béns adquirits per herència hauran de sol·licitar telemàticament, pel procediment que reglamentàriament s'establisca, llevat que els interessats l'aporten, el certificat del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció, tot això dins del termini de disponibilitat a què es referix l'article 6 d'esta Llei, i incorporar-lo a l'escriptura pública.

En el cas que hi haja alguna assegurança amb cobertura de defunció, els notaris advertiran els interessats de la seua transcendència jurídica.

Disposició addicional sexta. *Règim competencial.*

La present Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.8a de la Constitució.

Disposició addicional setèima. *Taxa per expedició del certificat del Registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció.*

1. La gestió que cal per a l'expedició dels certificats a què fa referència l'article 7 de la present Llei es grava amb una taxa, que es regirà per la present Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes establix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.

2. Constituïx el fet imposable l'expedició dels certificats a què fa referència l'article 7 de la present Llei.

3. És subjecte passiu la persona que sol·licite l'expedició del certificat.

4. La quota de la taxa és de 3,26 euros per certificat expedit. Esta quantitat podrà ser actualitzada per Orde Ministerial.

5. La meritació de la taxa es produïx quan es presente la sol·licitud per a l'obtenció del certificat.

6. La forma de liquidació de la taxa s'establirà reglamentàriament.

Disposició transitòria primera. *Contractes en cartera.*

Les companyies asseguradores han de procedir a complir esta Llei respecte dels contractes vigents en el moment de la seua entrada en vigor, en el termini d'un any des de l'esmentada data.

Disposició transitòria segona. *Remissió de dades corresponents als contractes d'assegurances de vida o accidents vinculats a targetes de crèdit.*

Les entitats asseguradores disposaran del termini d'un any des de l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries d'esta Llei per a efectuar la primera remissió de les dades relatives als contractes d'assegurances de vida o d'accidents vinculats a targetes de crèdit.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

1. Es crea una nova lletra r) en l'apartat 3 de l'article 40 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«r) L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legisla-

ció reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció, quan esta conducta tinga caràcter repetitiu.»

2. Es crea una nova lletra s) en l'apartat 4 de l'article 40 del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, amb la redacció següent:

«s) L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es referix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de defunció.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18933 LLEI ORGÀNICA 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional. («BOE» 276, de 18-11-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El món viu hui canvis profunds que tenen evidents conseqüències en l'estructura, organització i funcions dels exèrcits. Espanya ha d'acomodar-se a eixes transformacions, per a assegurar la seua pròpia seguretat i defensa i per a contribuir a la pau i a millorar l'orde internacional.

Des de la promulgació en 1980 de la Llei Orgànica sobre Criteris Bàsics de la Defensa Nacional i l'Organització Militar, modificada parcialment en 1984, han canviat profundament el marc internacional de referència i la mateixa societat espanyola sense que s'haja alterat, bàsicament, el model organitzatiu de les nostres Forces Armades.

El nou reclutament dels nostres exèrcits, la desaparició del servici militar obligatori i la implantació d'un model de Forces Armades professionals són canvis tan rellevants que reclamen una legislació orgànica de la Defensa adaptada a estos.

L'escenari estratègic ha vist desaparèixer la política de blocs que va protagonitzar la guerra freda i emergir la globalització i un nou marc en les relacions internacionals. Al mateix temps, junt amb els riscos i amenaces tradicionals per a la pau, l'estabilitat i la seguretat, en sorgeixen d'altres com el terrorisme transnacional amb disposició i capacitat d'infligir dany indiscriminadament.

Disminuïxen les guerres de tipus convencional, però proliferen conflictes armats que, tant per les seues causes com pels seus efectes, tenen implicacions notables més enllà del lloc on es produïxen. Hui, a més d'un dret bàsic i

una necessitat de les persones i de les societats, la seguretat és un repte, i aconseguir que siga efectiva requereix la concurrència de la Defensa com un dels mitjans necessaris per aconseguir-la, junt amb la defensa dels drets humans, la lluita per l'eradicació de la pobresa i la cooperació al desenvolupament, que també contribueixen a este fi.

En l'àmbit de la seguretat i la defensa, la interdependència entre els Estats és considerable, per la qual cosa estos s'agrupen en organitzacions que fomenten, desenvolupen i incrementen els nivells d'estabilitat, com l'Organització de les Nacions Unides i l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea. Des de 1980 Espanya s'ha incorporat a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord i a la Unió Europea Occidental. A més, la Constitució Europea, ratificada recentment en referèndum pel nostre país, estableix les bases per a construir una autèntica política de seguretat i defensa comuna en el marc de la Unió Europea. La nostra estratègia ha de fonamentar-se en un sistema multilateral d'accions i iniciatives, basat en el reconeixement que el Consell de Seguretat de les Nacions Unides té la responsabilitat fonamental en el manteniment de la pau i seguretat internacionals.

Així mateix hem de tindre en compte la revolució tecnològica de les últimes dècades, algunes de les innovacions de la qual procedeixen del mateix entorn de la Defensa o bé hi han trobat aplicació.

La projecció internacional d'Espanya i de la nostra política de defensa en el conjunt de l'acció exterior fa que, des de finals del segle xx, les nostres Forces Armades actuen fora de les nostres fronteres com a observadors, com a forces d'interposició, de manteniment de la pau i d'ajuda humanitària.

Esta circumstància demana incloure en la Llei missions que no estaven recollides expressament en l'anterior normativa, plantejaments rigorosos quant al respecte a la legalitat internacional de les dites operacions i, fins i tot, nous pel que fa al seu control.

En relació amb les missions en l'exterior, les Corts Generals, que representen la sobirania nacional, han de tindre una major participació i protagonisme. La Llei sotmet al seu debat les decisions governamentals i regula de manera concreta les condicions que han de complir.

Recau sobre el president del Govern la responsabilitat de la gestió de les situacions de crisi que afecten la Defensa, igual que la direcció del conflicte armat. Per a assistir-lo es crea el Consell de Defensa Nacional, òrgan assessor, coordinador i consultiu la composició del qual s'ajusta a les necessitats de cada circumstància. Al ministre de Defensa se li encomana l'execució i el desenvolupament de la política de defensa.

Per a incrementar l'eficàcia de les Forces Armades, la Llei concreta la seua organització amb criteris que possibiliten l'acció conjunta dels exèrcits. A diferència de l'anterior, que atribuïa missions a cada exèrcit, esta considera les Forces Armades com una entitat única i integradora de les distintes formes d'acció dels seus components i que possibilita la utilització òptima de les seues capacitats, sense que aquells veguen minvada la seua especificitat.

S'implanta ara una organització que diferencia amb claredat l'estructura orgànica i l'operativa; la primera, sota la responsabilitat dels caps d'Estat Major dels Exèrcits, encarregada de la preparació de la Força; la segona, el comandament de la qual recau sobre el cap d'Estat Major de la Defensa, encarregada de la seua utilització i establida per al desenvolupament de l'acció conjunta i combinada. D'altra banda, es deixa sense efecte l'organització territorial, encara que amb fins de representació i col·laboració amb les Administracions Públiques es manté una representació institucional.

L'organització de les Forces Armades, integrades en el Ministeri de Defensa, respon als principis de jerarquia, disciplina, unitat i eficàcia. La Llei estableix l'orde de regular les regles essencials per al compliment del deure per

part dels qui integren l'organització militar. Estes regles, inspirades en la tradició dels nostres exèrcits i de l'Armada, han constituït la seua guia de conducta i, d'esta manera, cobren ara una renovada importància. El seu desplegament reglamentari permetrà mantindre'ls degudament actualitzats.

Quant als recursos de la Defensa Nacional, la seua aportació recolzarà en el principi de contribució gradual i proporcionada a la situació que siga necessari afrontar.

Per a aconseguir una resposta progressiva davant de situacions de crisi o conflictes armats es requereix una organització apropiada i eficaç, amb suficient grau d'estabilitat, que integre l'aportació de qualsevol classe de recursos necessaris per a la preparació civil i en la qual intervindrà també el Consell de Defensa Nacional.

La desaparició del servici militar obligatori exigeix que es preveja amb major rellevància el dret i el deure que els espanyols tenen de defendre Espanya, segons el que estableix l'article 30 de la Constitució, per la qual cosa es reforça i actualitza la possibilitat d'incorporació dels ciutadans, com a reservistes, a les Forces Armades.

Esta Llei es dicta d'acord amb el que preveu l'article 8.2 i en exercici de la competència prevista en l'article 149.1.4a de la Constitució.

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte

Article 1. *Objecte de la Llei.*

Esta Llei Orgànica regula la defensa nacional i estableix les bases de l'organització militar conforme als principis establits en la Constitució.

Article 2. *Finalitat de la política de defensa.*

La política de defensa té com a finalitat la protecció del conjunt de la societat espanyola, de la seua Constitució, dels valors superiors, principis i institucions que s'hi consagren, de l'Estat social i democràtic de dret, del ple exercici dels drets i llibertats, i de la garantia, independència i integritat territorial d'Espanya. Així mateix, té per objectiu contribuir a la preservació de la pau i seguretat internacionals en el marc dels compromisos contrets pel Regne d'Espanya.

TÍTOL I

De les atribucions dels poders de l'Estat

Article 3. *La Corona.*

Corresponen al Rei el comandament suprem de les Forces Armades i les altres funcions que en matèria de defensa li conferix la Constitució i la resta de l'ordenamen jurídic.

Article 4. *Les Corts Generals.*

1. A les Corts Generals els correspon:

a) Atorgar les autoritzacions prèvies per a prestar el consentiment de l'Estat per a obligar-se per mitjà dels tractats i convenis internacionals, així com les restants autoritzacions previstes en l'article 94.1.b) de la Constitució.

b) Aprovar les lleis relatives a la defensa i els crèdits pressupostaris corresponents.

c) Debatre les línies generals de la política de defensa. A este efecte, el Govern presentarà les iniciatives

corresponents, singularment els plans de reclutament i modernització.

d) Controlar l'acció del Govern en matèria de defensa.

e) Acordar l'autorització a què es referix l'article 63.3 de la Constitució.

2. En particular, al Congrés dels Diputats li correspon autoritzar, amb caràcter previ, la participació de les Forces Armades en missions fora del territori nacional, d'acord amb el que estableix esta Llei.

Article 5. *El Govern.*

Correspon al Govern determinar la política de defensa i assegurar la seua execució, així com dirigir l'Administració militar i acordar la participació de les Forces Armades en missions fora del territori nacional.

Article 6. *El president del Govern.*

1. Correspon al president del Govern la direcció de la política de defensa i la determinació dels seus objectius, la gestió de les situacions de crisi que afecten la defensa i la direcció estratègica de les operacions militars en el cas d'ús de la força.

2. El president del Govern exercix la seua autoritat per a ordenar, coordinar i dirigir l'actuació de les Forces Armades, així com disposar la seua utilització.

3. Així mateix, en el marc de la política de defensa, li correspon de manera específica:

a) Formular la Directiva de Defensa Nacional, en la qual s'establiran les línies generals de la política de defensa i les directrius per al seu desenvolupament.

b) Definir i aprovar els grans objectius i plantejaments estratègics, així com formular les directives per a les negociacions exteriors que afecten la política de defensa.

c) Determinar l'aplicació dels objectius i les línies bàsiques d'actuació de les Forces Armades, tant en l'àmbit nacional com en el de la participació en les organitzacions internacionals de què Espanya forma part.

d) Ordenar les missions de les Forces Armades.

e) Exercir les altres funcions que li atribueixen les disposicions legals i reglamentàries.

Article 7. *El ministre de Defensa.*

1. Correspon al ministre de Defensa, a més de les competències que li assignen les lleis reguladores del Govern i de l'Administració General de l'Estat, el desenvolupament i l'execució de la política de defensa.

2. Així mateix i de manera específica li correspon:

a) Assistir el president del Govern en la direcció estratègica de les operacions militars.

b) Dirigir l'actuació de les Forces Armades sota l'autoritat del president del Govern.

c) Determinar i executar la política militar.

d) Dirigir, com a membre del Govern, l'Administració militar i desplegar les directrius i disposicions reglamentàries que adopte el Consell de Ministres.

e) Exercir les altres funcions que li atribueixen les disposicions legals i reglamentàries.

Article 8. *Consell de Defensa Nacional.*

1. El Consell de Defensa Nacional és l'òrgan col·legiat, coordinador, assessor i consultiu del president del Govern en matèria de defensa. A iniciativa del president del Govern, podrà funcionar en ple i com a consell executiu.

2. El Consell de Defensa Nacional en ple informará el rei, a proposta del president del Govern. Quan el rei assistisca a les reunions del Consell, el presidirà.

3. Assistirà el president del Govern en la direcció de conflictes armats i en la gestió de les situacions de crisi que afecten la defensa i, de manera general, en les altres funcions previstes en l'article 6 d'esta Llei.

4. Correspon també al Consell emetre un informe sobre les grans directrius de la política de defensa i oferir al Govern propostes sobre assumptes relacionats amb la defensa que, afectant diversos Ministeris, exigisquen una proposta conjunta.

5. El Consell de Defensa Nacional en ple tindrà la composició següent:

a) El president del Govern, que el presidirà.

b) Els vicepresidents del Govern.

c) Els ministres de Defensa, de l'Interior, d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i d'Economia i Hisenda.

d) El cap d'Estat Major de la Defensa.

e) Els caps d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.

f) El secretari d'Estat, director del Centre Nacional d'Intel·ligència.

g) El director del Gabinet de la Presidència del Govern.

6. El Consell Executiu tindrà la composició següent:

a) El president del Govern, que el presidirà.

b) Els ministres de Defensa, de l'Interior i d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

c) El cap d'Estat Major de la Defensa.

d) El secretari d'Estat director del Centre Nacional d'Intel·ligència.

e) El director del Gabinet de la Presidència del Govern.

7. Podran ser convocats, en funció de la naturalesa dels assumptes que es tracten, tant al Ple com al Consell Executiu, la resta dels membres del Govern. Així mateix podran ser convocats al Consell Executiu altres membres del Ple del Consell.

8. També podran ser convocades al Consell de Defensa Nacional altres autoritats o càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

Les autoritats o càrrecs de les comunitats autònomes i de les ciutats amb Estatut d'Autonomia hauran de ser convocats quan es considere oportú. Igualment podran ser convocades autoritats dels governs locals o aquelles persones la contribució de les quals es considere rellevant.

9. Per a l'exercici de les seues funcions, el Consell comptarà amb la Comissió Interministerial de Defensa, adscrita al Ministeri de Defensa, com a òrgan de treball permanent.

10. El règim de funcionament del Consell de Defensa Nacional i la composició i funcions de la Comissió Interministerial de Defensa, es determinaran reglamentàriament.

TÍTOL II

Organització

CAPÍTOL I

Ministeri de Defensa

Article 9. *Ministeri de Defensa.*

1. El Ministeri de Defensa és el departament de l'Administració General de l'Estat a què correspon la preparació, el desenvolupament i l'execució de la política de defensa determinada pel Govern, l'obtenció i gestió dels recursos humans i materials per a això, així com la realització de totes les comeses que siguen necessàries per al

compliment de les missions que s'assignen a les Forces Armades, d'acord amb el que disposa la present Llei.

2. En el Ministeri de Defensa s'integren les Forces Armades, de manera que el conjunt de l'organització adquireix la necessària vertebració per a possibilitar l'execució eficaç de la política de defensa i de la política militar.

CAPÍTOL II

Organització de les Forces Armades

Article 10. *Forces Armades.*

1. Les Forces Armades són l'element essencial de la defensa i constitueixen una entitat única que es concep com un conjunt integrador de les formes d'acció específiques de cada un dels seus components: l'Exèrcit de Terra, l'Armada i l'Exèrcit de l'Aire.

2. L'organització de les Forces Armades haurà de possibilitar el compliment de les missions que se li encomanen en el marc específic, conjunt i combinat, de manera que s'assegure l'eficàcia en l'execució de les operacions militars.

3. Els membres de les Forces Armades s'integraran o s'adscriuran a distints cossos, d'acord amb les comeses que hagen d'exercir. Estos cossos podran ser específics dels exèrcits o comuns de les Forces Armades.

Article 11. *Organització bàsica.*

1. Les Forces Armades s'organitzen en dos estructures: una d'orgànica, per a la preparació de la força, i una altra d'operativa, per a la seua utilització en les missions que li assignen.

2. L'estructura orgànica possibilitarà la generació de l'estructura operativa. S'establirà per mitjà de criteris de funcionalitat basats en els mitjans i formes pròpies d'acció de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, i en una organització homogènia d'estos.

3. L'estructura operativa, establida per al desenvolupament de l'acció conjunta i combinada, s'organitzarà d'acord amb el principi d'unitat de comandament i amb criteris necessaris per a la consecució de la màxima capacitat operativa.

4. Per a aconseguir el funcionament de les dos estructures amb criteris d'eficàcia i economia de mitjans, s'unificaran els servicis les comeses dels quals no hagen de ser exclusives d'un exèrcit i s'organitzaran de manera centralitzada la logística comuna i l'adquisició de recursos.

Article 12. *L'Estat Major de la Defensa.*

1. L'Estat Major de la Defensa constitueix l'òrgan auxiliar de comandament i suport al cap d'Estat Major de la Defensa. S'organitzarà de manera que permeti la definició i el desenvolupament de l'estratègia militar, el planejament i conducció de les operacions militars i l'exercici de la resta de les seues competències.

2. El cap d'Estat Major de la Defensa exercirà el comandament de l'Estat Major de la Defensa, en l'organització del qual comptarà amb un Quarter General i un comandament d'operacions subordinat. Quan qualsevol circumstància li impedisca exercir temporalment el càrrec, el substituirà en les seues funcions, amb caràcter accidental, el cap d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada o de l'Exèrcit de l'Aire de més antiguitat.

3. En particular, correspon al cap d'Estat Major de la Defensa:

a) La funció d'assessorament militar al president del Govern i al ministre de Defensa, als quals auxiliarà en la direcció estratègica de les operacions militars.

b) Exercir, sota la dependència del ministre de Defensa, el comandament de l'estructura operativa de les Forces Armades i la conducció estratègica de les operacions militars.

c) Assegurar l'eficàcia operativa de les Forces Armades. Amb este fi, podrà supervisar la preparació de les unitats de la força i avaluar la seua disponibilitat operativa.

d) Proposar al ministre de Defensa les capacitats militars adequades per a executar la política militar.

e) Elaborar i definir l'estratègia militar.

f) Establir les normes d'acció conjunta de les Forces Armades i contribuir a la definició de les normes d'acció combinada de forces multinacionals.

g) Per delegació del ministre de Defensa, podrà exercir la representació militar nacional davant de les organitzacions internacionals de Seguretat i Defensa.

4. El cap d'Estat Major de la Defensa coordinarà els caps d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, als quals impartirà directrius per a orientar la preparació de la Força, amb l'objecte d'assegurar l'eficàcia operativa de les Forces Armades.

Article 13. *L'Exèrcit de Terra, l'Armada i l'Exèrcit de l'Aire.*

1. L'Exèrcit de Terra, l'Armada i l'Exèrcit de l'Aire componen l'estructura orgànica de les Forces Armades i aporten les capacitats bàsiques per a la seua estructura operativa. Cada un d'estos està compost per:

a) El Quarter General, constituït pel conjunt d'òrgans que enquadren els mitjans humans i materials necessaris per a assistir el cap d'Estat Major en l'exercici del comandament sobre el seu respectiu exèrcit.

b) La força, establida com el conjunt de mitjans humans i materials que s'agrupen i organitzen amb la comesa principal de preparar-se per a la realització d'operacions militars. En el seu àmbit, es durà a terme l'ensinistrament, la preparació i l'avaluació de les seues unitats i es realitzaran, en temps de pau, les missions específiques permanents que se li assignen.

c) El suport a la força, entès com el conjunt d'òrgans responsables de la direcció, gestió, administració i control dels recursos humans, materials i financers, assignats a cada un dels exèrcits. En el seu àmbit es dirigirà i es controlarà el manteniment de la Força i es duran a terme les activitats del suport logístic que possibiliten la vida i funcionament de les unitats, centres i organismes.

2. Els caps d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire exerciran, sota l'autoritat del ministre de Defensa, el comandament del seu respectiu exèrcit. Quan qualsevol circumstància els impedisca exercir temporalment el càrrec, els substituiran en les seues funcions, respectivament, amb caràcter accidental, l'oficial General en servici actiu més antic dels qui estiguen subordinats en la seua estructura orgànica.

3. En particular, els correspon als caps d'Estat Major:

a) Desenvolupar l'organització, d'acord amb allò que dispose el ministre de Defensa, així com instruir, ensinistrar, administrar, proporcionar suport logístic i vetlar per la motivació, disciplina i benestar del seu respectiu exèrcit per a mantindre en tot moment la màxima eficàcia, d'acord amb els recursos assignats.

b) Desenvolupar i executar les missions que, en temps de pau, tinguen assignades amb caràcter permanent.

c) Garantir l'adequada preparació de la força del seu respectiu exèrcit per a la seua posada a disposició de l'estructura operativa de les Forces Armades.

d) Assessorar el cap d'Estat Major de la Defensa en la utilització de les unitats del seu exèrcit, així com en l'elaboració i formulació dels aspectes específics de les seues respectives capacitats.

e) Vetlar pels interessos generals del personal militar sota el seu comandament, i tutelar en particular el règim de drets i llibertats derivat de la norma constitucional i del seu desplegament legal.

CAPÍTOL III

Jurisdicció militar

Article 14. *Naturalesa i funcions.*

Els òrgans de la jurisdicció militar, integrant del Poder Judicial de l'Estat, basen la seua organització i funcionament en el principi d'unitat jurisdiccional i administren justícia en l'àmbit estrictament castrense i, si és el cas, en les matèries que establisca la declaració de l'estat de setge, d'acord amb la Constitució i el que disposen les lleis penals, processals i disciplinàries militars.

TÍTOL III

Missions de les Forces Armades i el seu control parlamentari

CAPÍTOL I

Missions de les Forces Armades

Article 15. *Missions.*

1. Les Forces Armades, d'acord amb l'article 8.1 de la Constitució, tenen atribuïda la missió de garantir la sobirania i independència d'Espanya, defensar la seua integritat territorial i l'ordenament constitucional.

2. Les Forces Armades contribueixen militarment a la seguretat i defensa d'Espanya i dels seus aliats, en el marc de les organitzacions internacionals de què Espanya forma part, així com al manteniment de la pau, l'estabilitat i l'ajuda humanitària.

3. Les Forces Armades, junt amb les Institucions de l'Estat i les Administracions públiques, han de preservar la seguretat i benestar dels ciutadans en els supòsits de greu risc, catàstrofe, calamitat o altres necessitats públiques, conforme al que establix la legislació vigent.

4. Les Forces Armades poden, així mateix, dur a terme missions d'evacuació dels residents espanyols a l'estranger, quan circumstàncies d'instabilitat en un país posen en greu risc la seua vida o els seus interessos.

Article 16. *Tipus d'operacions.*

El compliment de les missions de les Forces Armades i el desenvolupament de la seua contribució complementària o subsidiària d'interès públic requereixen realitzar diferents tipus d'operacions, tant en territori nacional com a l'exterior, que poden conduir a accions de prevenció de conflictes o dissuasió, de manteniment de la pau, actuacions en situacions de crisi i, si és el cas, de resposta a l'agressió. En particular, les operacions poden consistir en:

a) La vigilància dels espais marítims, com a contribució a l'acció de l'Estat a la mar, la vigilància de l'espai aeri i el control de l'espai aeri de sobirania nacional i

aquelles altres activitats destinades a garantir la sobirania i independència d'Espanya, així com a protegir la vida de la seua població i els seus interessos.

b) La col·laboració en operacions de manteniment de la pau i estabilització internacional en aquelles zones on es vegem afectades, la reconstrucció de la seguretat i l'administració, així com la rehabilitació d'un país, regió o zona determinada, conforme als tractats i compromisos establerts.

c) El suport a les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat en la lluita contra el terrorisme i a les institucions i organismes responsables dels servicis de rescat terrestre, marítim i aeri, en les tasques de recerca i salvament.

d) La resposta militar contra agressions que es realitzen utilitzant aeronaus amb fins terroristes que posen en perill la vida de la població i els seus interessos. A este efecte, el Govern designarà l'Autoritat nacional responsable i les Forces Armades establiran els procediments operatius pertinents.

e) La col·laboració amb les diferents Administracions públiques en els supòsits de greu risc, catàstrofe, calamitat o altres necessitats públiques, conforme al que establix la legislació vigent.

f) La participació amb altres organismes nacionals i internacionals per a preservar la seguretat i el benestar dels ciutadans espanyols a l'estranger, de conformitat amb els criteris de coordinació i d'assignació de responsabilitats que s'establisquen.

Article 17. *Autorització del Congrés dels Diputats.*

1. Per a ordenar operacions a l'exterior que no estiguen directament relacionades amb la defensa d'Espanya o de l'interès nacional, el Govern realitzarà una consulta prèvia i demanarà l'autorització del Congrés dels Diputats.

2. En les missions a l'exterior que, d'acord amb compromisos internacionals, requereixen una resposta ràpida o immediata a determinades situacions, els tràmits de consulta prèvia i autorització es realitzaran per mitjà de procediments d'urgència que permeten complir estos compromisos.

3. En els supòsits previstos en l'apartat anterior, quan per raons de màxima urgència no fóra possible realitzar la consulta prèvia, el Govern sotmetrà al Congrés dels Diputats com més prompte millor la decisió que haja adoptat per a la ratificació, si és el cas.

Article 18. *Seguiment de les operacions.*

El Govern informará periòdicament, en un termini que en cap cas serà superior a un any, el Congrés dels Diputats sobre el desenvolupament de les operacions de les Forces Armades a l'exterior.

CAPÍTOL II

Condicions de les missions a l'exterior

Article 19. *Condicions.*

Perquè les Forces Armades puguin realitzar missions a l'exterior que no estiguen directament relacionades amb la defensa d'Espanya o de l'interès nacional, s'hauran de complir les condicions següents:

a) Que es realitzen per petició expressa del Govern de l'Estat al territori del qual es desenvolupen o estiguen autoritzades en Resolucions del Consell de Seguretat de les Nacions Unides o acordades, si és el cas, per organitzacions internacionals de què Espanya forme part, particularment la Unió Europea o l'Organització del Tractat de

l'Atlàntic Nord (OTAN), en el marc de les seues respectives competències.

b) Que complisquen els fins defensius, humanitaris, d'estabilització o de manteniment i preservació de la pau, previstos i ordenats per les mencionades organitzacions.

c) Que siguin conformes amb la Carta de les Nacions Unides i que no contradiguin o vulneren els principis del dret internacional convencional que Espanya ha incorporat al seu ordenament, de conformitat amb l'article 96.1 de la Constitució.

TÍTOL IV

De les regles essencials del comportament dels militars

Article 20. *Regles essencials del comportament dels militars.*

1. Mitjançant una llei, d'acord amb la Constitució, s'establiran les regles essencials que definixen el comportament dels militars, en especial la disciplina, la jerarquia, els límits de l'obediència, així com l'exercici del comandament militar.

2. El Govern, mitjançant un Reial Decret, procedirà així mateix a desplegar estes regles en les Reials Ordenances per a les Forces Armades.

Article 21. *Règim disciplinari.*

1. El règim disciplinari de les Forces Armades té com a objecte garantir l'observança de les regles essencials que definixen el comportament dels militars i de l'ordenament legal de la funció militar. La potestat disciplinària correspon a les autoritats i comandaments establits en la Llei Orgànica del Règim Disciplinari de les Forces Armades, sense perjudi de la tutela jurisdiccional establida en l'article 24 de la Constitució.

2. Queden prohibits els Tribunals d'Honor en l'àmbit militar.

TÍTOL V

Contribució a la defensa

CAPÍTOL I

Preparació de recursos per a contribuir a la defensa

Article 22. *Disposició permanent dels recursos.*

1. El Govern establirà els criteris relatius a la preparació i disponibilitat dels recursos humans i materials no pròpiament militars per a satisfer les necessitats de la Defensa Nacional en situacions de greu amenaça o crisi, tenint en compte per a la seua aplicació els mecanismes de cooperació i coordinació existents entre els diferents poders públics.

2. En temps de conflicte armat i durant la vigència de l'estat de setge, el sistema de disponibilitat permanent de recursos serà coordinat pel Consell de Defensa Nacional.

CAPÍTOL II

Guàrdia Civil

Article 23. *Guàrdia Civil.*

La Guàrdia Civil és un Institut armat de naturalesa militar, dependent del ministre de l'Interior en l'exercici de les funcions que li atribueixen per la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, i del

ministre de Defensa en el compliment de les missions de caràcter militar que se li encomanen.

Article 24. *Missions de caràcter militar.*

El Govern, mitjançant un Reial Decret, regularà les missions de caràcter militar a què es referix l'article anterior, aplicant les condicions i el règim de consulta previst en esta llei a les missions que es realitzen a l'exterior.

Article 25. *Coordinació d'actuacions.*

En temps de conflicte bèl·lic i durant la vigència de l'estat de setge, les actuacions de la Guàrdia Civil seran coordinades pel Consell de Defensa Nacional, depenent en estos supòsits directament del ministre de Defensa, en els termes que determine el president del Govern.

CAPÍTOL III

Centre Nacional d'Intel·ligència

Article 26. *Centre Nacional d'Intel·ligència.*

El Centre Nacional d'Intel·ligència contribuirà a l'obtenció, avaluació i interpretació de la informació necessària per a previndre i evitar riscos o amenaces que afecten la independència i integritat d'Espanya, els interessos nacionals i l'estabilitat de l'Estat de Dret i les seues institucions.

CAPÍTOL IV

Cos Nacional de Policia

Article 27. *Cos Nacional de Policia.*

El Cos Nacional de Policia, en els supòsits previstos en l'article 25, serà coordinat pel Consell de Defensa Nacional, depenent del ministre de l'Interior amb l'abast que determine el president del Govern.

CAPÍTOL V

Contribució dels recursos nacionals

Article 28. *Sistema de cooperació en matèria de Protecció Civil.*

En temps de conflicte bèl·lic i durant la vigència de l'estat de setge, el Consell de Defensa Nacional coordinarà les actuacions del sistema de cooperació en matèria de Protecció Civil. A este efecte, l'acció permanent dels poders públics tindrà en compte les directrius emanades del Consell.

Article 29. *Aportació d'altres recursos.*

L'aportació d'altres recursos provinents de la societat, es materialitzarà de la manera següent:

a) D'acord amb el dret i el deure que els espanyols tenen de defensar Espanya, segons el que estableix l'article 30 de la Constitució, la incorporació addicional de ciutadans a la defensa recolzarà en el principi de contribució gradual i proporcionada a la situació d'amenaça que siga necessari afrontar, en la manera que estableisca la llei, per mitjà de la incorporació a les Forces Armades dels reservistes que es consideren necessaris.

b) La contribució dels recursos materials a les diverses necessitats de la defensa s'efectuarà a través de l'òr-

gan interministerial competent. La seua composició i funcions s'establiran reglamentàriament.

Article 30. Zones d'interés per a la defensa.

A les zones del territori nacional considerades d'interés per a la defensa, en les quals es troben constituïdes o es constituïsquen zones de seguretat d'instal·lacions, militars o civils, declarades d'interés militar, així com en aquelles en què les exigències de la defensa o l'interés de l'Estat ho aconsellen, podran limitar-se els drets sobre els béns propietat de nacionals i estrangers situats en estes, d'acord amb el que la llei determine.

Article 31. Cultura de Defensa.

El Ministeri de Defensa promourà el desenvolupament de la cultura de defensa amb la finalitat que la societat espanyola conega, valore i s'identifique amb la seua història i amb l'esforç solidari i efectiu per mitjà del qual les Forces Armades salvaguarden els interessos nacionals. Així mateix, la resta dels poders públics contribuiran a l'èxit d'este fi.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Es deroguen:

a) La Llei Orgànica 6/1980, d'1 de juliol, per la qual es regulen els Criteris Bàsics de la Defensa Nacional i l'Organització Militar, modificada per la Llei Orgànica 1/1984, de 5 de gener.

b) La Llei Orgànica 13/1991, de 20 de desembre, del Servei Militar.

2. Igualment, queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa esta Llei Orgànica.

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern i el ministre de Defensa, en l'àmbit de les seues respectives competències, a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació de la present Llei Orgànica.

Disposició final segona. Títol competencial i preceptes amb caràcter de Llei ordinària.

1. Esta Llei Orgànica es dicta en virtut de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de Defensa i Forces Armades, establida en l'article 149.1.4.a i en relació amb el que disposa l'article 8.2 i l'article 97, tots estos de la Constitució.

2. Tenen caràcter de Llei ordinària el Títol III i els articles 20.2, 22 i del 24 al 31.

Disposició final tercera. Mandat legislatiu.

El Govern, en el termini de tres mesos, haurà de remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei reguladora dels drets fonamentals dels militars professionals, que inclourà la creació de l'Observatori de la vida militar.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 17 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18934 LLEI 21/2005, de 17 de novembre, de restitució a la Generalitat de Catalunya dels documents confiscats amb motiu de la Guerra Civil custodiats a l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola i de creació del Centre Documental de la Memòria Històrica. («BOE» 276, de 18-11-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei de 15 de setembre de 1932, dictada a l'empara de la Constitució de 1931, va aprovar l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual es va produir el traspàs de funcions i servicis a esta. Per la Llei de 5 d'abril de 1938 es van declarar «revertits a l'Estat la competència de legislació i execució que li correspon en els territoris de dret comú i els servicis que van ser cedits a la regió catalana en virtut de la Llei de 15 de setembre de 1932». Com a conseqüència de la dita norma, un conjunt de documents i fons documentals pertanyents als ens i òrgans integrats en l'administració de la Generalitat van ser confiscats i depositats en la seua major part en les dependències de la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents (DERD), òrgan administratiu creat per a la recopilació de documentació relacionada amb persones i institucions vinculades a l'oposició al règim franquista, amb la finalitat de «subministrar a l'Estat informació referent a l'actuació dels seus enemics», com resa literalment el Decret de 26 d'abril de 1938, pel qual es va crear la DERD.

La totalitat del personal de la DERD es va traslladar a Catalunya en ser ocupada. D'allí van transferir les 160 tones de documents requisats a la seu central de recuperació de documents a Salamanca, per a la confecció de fitxes d'antecedents polítics que eren utilitzades en els consells de guerra, els tribunals de Responsabilitats Polítiques, els tribunals de Depuració de Funcionaris i el Tribunal Especial per a la Repressió de la Maçoneria i el Comunisme. No obstant això, una gran part dels documents i efectes, com que no tenien valor per a la dita finalitat, van ser destruïts, i aquells que la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents va identificar com a propietat de persones partidàries del Règim van ser tornats a estes.

Finalment, els Servicis Documentals de la dictadura es van suprimir pel Reial Decret 276/1977, de 28 d'octubre, quan ja s'havia restablert la Generalitat de Catalunya.

El restabliment de la Generalitat de Catalunya per mitjà del Reial Decret Llei 41/1977, de 29 de setembre –abans de l'entrada en vigor de la Constitució–, i la derogació expressa de la Llei de 5 d'abril de 1938, va suposar també el renaixement del dret de les seues Institucions a recuperar la seua memòria històrica i a la restitució del seu arxiu institucional, per tant, dels documents i efectes confiscats en aquell tràgic període de la història d'Espanya.

En este sentit, no s'han d'oblidar ni la disposició transitòria segona de la Constitució ni la disposició transitòria sexta de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei Orgànica 4/1979, de 18 de desembre, de la qual es deduïx també el dret a la restitució dels documents i efectes que constituïen l'arxiu de la Generalitat republicana.